

Handläggare
Anders Lundin
Telefon: 0850828861**Till**
Miljö- och hälsoskyddsnämnden
2026-02-17, p. 10

Förslag på digitala lösningar för tillsynsvägledning

Remiss från Klimat- och näringslivsdepartementet, dnr
KN2025/02183

Förvaltningens förslag till beslut

1. Godkänna förvaltningens tjänsteutlåtande som svar på remissen.
2. Justera beslutet omedelbart.

Sammanfattning

Förvaltningen välkomnar förslaget att samordna både tillsynsvägledning och insamling av nödvändiga uppgifter för utvärdering och uppföljning av tillsynen och för rapportering till EU. Det finns betydande, uppenbara fördelar med att rapportera in en uppgift till ett system som flera myndigheter har tillgång till istället för att rapportera in samma uppgift flera gånger i olika system.

Förvaltningen anser, i likhet med vad som föreslås i skrivelsen, att det är lämpligt att Naturvårdsverket utses till ansvarig myndighet.

Förslagen i skrivelsen är ännu i många avseenden övergripande och konsekvenserna är därför också utredda endast på övergripande nivå. Det gör det svårare att i detta skede utvärdera vilka faktiska följder förslagen kan få för stadens del.

Förvaltningen lämnar nedan närmare synpunkter på vissa delar av skrivelsen avseende oklarheter som behöver klargöras. Dessa är framför allt inom områdena personuppgiftsansvar, offentlighet och sekretess samt tillsynsvägledning.

Kostnaderna för kommunerna för att anpassa sina verksamhetssystem uppskattas till 10-15 miljoner kronor per system för kommunerna gemensamt. Förvaltningen bedömer att detta är en osäker prognos. De faktiska kostnaderna kommer vara avhängiga av i hur stor utsträckning varje system behöver anpassas. Detta beror i sin tur på vilka uppgifter som kommer begäras in från tillsynsmyndigheterna och hur dessa ska exporteras. Det är därför

mycket svårt att uppskatta vilka kostnader som faktiskt kommer belasta kommunerna.

I skrivelsen föreslås en mycket snäv tidsram vad gäller genomförandet av förslagen. Även om det är viktigt att genomförandet sker i närtid, får det inte ske på bekostnad av kvaliteten. För att säkerställa att lösningen är användarvänlig och effektiv är det viktigt att först testa systemet med målgrupperna. Detta innebär att lösningen bör testas löpande av tillsynsmyndigheter, tillsynsvägledande myndigheter och andra berörda parter inklusive de som levererar verksamhetssystem till kommunerna innan systemet implementeras.

Bakgrund

Klimat- och näringsdepartementet har remitterat Naturvårdsverkets skrivelse ”Förslag på digitala lösningar för digitaliserad tillsynsvägledning”, NV-00410-24, ([bilaga 1](#)) till Stockholms stad.

Regeringen har gett Naturvårdsverket, Havs- och vattenmyndigheten, Kemikalieinspektionen, Statens jordbruksverk och länsstyrelserna i uppdrag att lämna förslag på en eller flera gemensamma lösningar för att åstadkomma en effektiv och samordnad digitaliserad tillsynsvägledning och uppföljning samt inrapportering av tillsynen enligt miljöbalken och EU-förordningar på miljöbalkens område. Myndigheterna skulle samverka genom att hämta in synpunkter samt föra dialog med Folkhälsomyndigheten. Naturvårdsverket har samordnat uppdraget.

Befintligt system med tillsynsvägledning och rapportering innebär i stor utsträckning att det råder bristande samordning och enhetlighet mellan myndigheterna. Kommunerna behöver rapportera samma uppgifter till flera olika tillsynsvägledande myndigheter. För att råda bot på det lämnas i skrivelsen två förslag på digitala lösningar - ett för råd och stöd och ett för uppföljning och utvärdering.

- En nationell myndighetsgemensam webbplats föreslås bli den digitala lösningen för råd och stöd. Den ska rymma miljöbalkens samtliga branscher och sakområden, där varje bransch och sakområde innehåller en vald uppsättning med funktioner och information. Funktioner såsom frågor som ställs ofta (så kallad FAQ), nyheter och forum återfinns där. Hantering av både öppen och begränsad åtkomst till information ska vara möjlig. Webbplatsen ska även möjliggöra flera olika anslutningsmöjligheter, i form av länkning, spegling och direktpublicering av redaktionellt material, samt stegvis implementering hos tillsynsvägledande myndigheter utifrån deras respektive behov, förutsättningar och möjligheter.

- Den digitala lösningen för uppföljning och utvärdering innebär att tillsynsmyndigheter lämnar tillsynsdata till en central punkt där den valideras, lagras och bearbetas. Lösningen behöver kunna erbjuda förädlade och paketerade dataprodukter, analysverktyg och möjlighet att presentera tillsynsdata som exempelvis grafer, nyckeltal eller dataset. Tillgängliggörandet kan ske via både användar- och maskingränssnitt och kan tillhandahållas öppet eller med begränsad åtkomst.

Naturvårdsverket föreslås bli ansvarig myndighet för digitalisering av tillsynsvägledning avseende miljöbalken och respektive tillsynsvägledande myndighet behåller ansvaret för sitt vägledningsområde. För att möjliggöra förslaget på digital lösning lämnas åtta förslag till regeringen:

- Naturvårdsverket ges i uppdrag att i samverkan med Statens jordbruksverk, Kemikalieinspektionen, Folkhälsomyndigheten, Havs- och vattenmyndigheten och länsstyrelserna genomföra förslag på digitala lösningar för tillsynsvägledning enligt miljöbalken. Uppdraget ska vara slutfört och återrapporteras i Naturvårdsverkets årsredovisning 2029 (för verksamhetsår 2028) alternativt tre år efter att uppdraget givits. Uppdraget ska genomföras i nära samverkan med kommunerna och länsstyrelserna.
- Naturvårdsverket ska tillhandahålla en digital plattform för samarbete, samverkan och tillsynsvägledning.
- Naturvårdsverket ska tillhandahålla ett informationssystem för uppföljning och utvärdering av tillsyn och rapporteringen enligt unionsakter.
- Tillsynsmyndigheterna får en skyldighet att lämna information till det gemensamma informationssystemet.
- Att en tillsynsvägledande myndighet ska samråda med Naturvårdsverket innan föreskrifter meddelas om vilken information som en tillsynsmyndighet ska lämna.
- Det ska införas ett tillägg i miljöbalken som anger hur upplysningarna om kontroll ska lämnas till en marknadskontrollmyndighet.
- Regeringen får meddela föreskrifter om skyldighet för kontrollmyndigheter enligt förordning (EU) 2017/6251 att lämna upplysningar om kontrollen av utsläppande på marknaden och användning av växtskyddsmedel till den myndighet som behöver uppgifterna för rapportering samt hur upplysningarna ska lämnas. Bestämmelserna bör gälla från den 1 januari 2029.
- Kemikalieinspektionen får ansvar för att fullgöra rapporteringen av marknadskontroll enligt förordning (EG) nr 1907/2006, förordning (EG) nr 1272/2008 och förordning

(EU) nr 528/2012. För att Kemikalieinspektionen ska kunna använda informationssystemet för rapportering krävs en sådan reglering.

Förslagen på digitala lösningar medför både nyttor och kostnader för olika aktörer. Med förslagen bedöms det skapas goda förutsättningar för en mer enhetlig och effektiv tillsynsväglning som i förlängningen också kan bidra till positiva effekter i miljön. De aktörer som berörs av förslagen är främst tillsynsväglande myndigheter och tillsynsmyndigheter samt staten och företag. Exempelvis innebär förslagen följande:

- Tillsynsväglande myndigheter får tillgång till kvalitetssäkrade tillsynsdata för uppföljning och utvärdering av miljöbalkstillsynen.
- Tillsynsmyndigheter får en förbättrad möjlighet att uppnå målen med en effektiv, rättssäker och likvärdig tillsyn genom en myndighetsgemensam plattform för råd och stöd.
- Företagen som är föremål för miljöbalkstillsyn bedöms få mer likvärdiga konkurrensvillkor som en följd av att förslagen förväntas ge en mer enhetlig tillämpning av aktuell lagstiftning.
- Även om den digitala lösningen bedöms generera besparingar i och med ökad effektivisering innebär en omställning till den nya lösningen initialt kostnader inom följande områden:
 - Kostnader för att etablera de gemensamma digitala lösningarna och organisationerna som förslagen innebär.
 - Omställningskostnader för utvecklingen av tillsynsmyndigheternas verksamhetssystem.
 - Omställningskostnader för tillsynsväglande myndigheter i och med anslutning till tillsynsplattformen.

Genomförandet bedöms inte rymmas inom myndigheternas nuvarande förvaltningsanslag. Genomförandet innebär kostnader på uppskattningsvis 18–31 miljoner kronor per år för de myndighetsgemensamma digitala lösningarna för tillsynsväglning som är en del av de totala kostnaderna.

För kommunerna kommer det innebära initiala kostnader för att anpassa sina respektive verksamhetssystem på uppskattningsvis 10–15 miljoner kronor per system.

Utöver de initiala kostnaderna bedöms det behövas en utbildningsinsats för att kunna hantera de nya systemen.

Ärendet

Klimat- och näringslivsdepartementet har remitterat Naturvårdsverkets skrivelse ”Förslag på digitala lösningar för

tillsynsvägledning” till Stockholms stad. Kommunstyrelsen har uppdragit åt miljö- och hälsoskyddsnämnden att å stadens vägnar besvara remissen direkt till departementet. Remissen ska vara regeringskansliet tillhanda senast den 26 februari 2026.

Ärendets beredning

Ärendet har beretts av avdelningen Miljö- och hälsoskydd i samverkan med förvaltningens juristfunktion och utvecklingschef.

Förvaltningens synpunkter och förslag

Generella synpunkter

Förvaltningen välkomnar förslaget att samordna både tillsynsvägledning och insamling av nödvändiga uppgifter för utvärdering och uppföljning av tillsynen och för rapportering till EU. Kommunerna har efterfrågat en central digital lösning under längre tid. Det finns betydande, uppenbara fördelar med att rapportera in en uppgift till ett system som flera myndigheter har tillgång till istället för att rapportera in samma uppgift flera gånger i olika system. Mer samordnad tillsynsvägledning är också i hög grad önskvärt, även om den verkliga vinsten i det sammanhanget ligger i ökad samordning mellan de tillsynsvägledande myndigheterna, vilket är en särskild utmaning.

Förvaltningen anser, i likhet med vad som föreslås i skrivelsen, att det är lämpligt att Naturvårdsverket utses till ansvarig myndighet.

Som anges i skrivelsen är förslagen ännu i många avseenden övergripande och konsekvenserna är därför också utredda endast på övergripande nivå. Det gör det svårare att i detta skede utvärdera vilka faktiska följder förslagen kan få för stadens del.

Inför framtagandet av en central webbplats för insamling och lagring av data från hela landet är det viktigt att säkerställa vilka erforderliga skyddsmekanismer som behövs eftersom uppgifterna i dess aggregerade form innebär information som, om främmande makt får del av den, kan vara skadlig för rikets säkerhet.

Nämnden har nyligen lämnat synpunkter till Klimat- och näringslivsdepartementet avseende Naturvårdsverkets och länsstyrelsernas skrivelser Nytt system för företagens miljörapportering (NV-09157-23) och Komplettering av redovisningen nytt system för företagens miljörapportering (NV-25-005358), KN2025/01978 (nämndens ärendenummer 2025-22461), se bilaga 2. I yttrandet framför nämnden synpunkter rörande bl.a. bedömningarna av offentlighetsprincipens tillämpning på det föreslagna nya rapporteringssystemet Företagens miljöinformation

och rapportering (FMR), GDPR och inte minst säkerhetsskyddsaspekten i fråga om de stora mängder data som kommer finnas i systemet. De synpunkterna är i allt väsentligt relevanta även i fråga om den nu remitterade skrivelsen.

Förvaltningen lämnar nedan närmare synpunkter på vissa delar av skrivelsen.

Personuppgiftsansvar – system för uppföljning och rapportering

I avsnitt 5.4.6 (s. 46) anges att personuppgiftsansvaret för personuppgifter som behandlas inom ramen för informationssystemet för uppföljning och rapportering inte bör regleras i författning eftersom det inte bedöms vara ändamålsenligt. Ett informationssystem kan förändras över tid, och så även det faktiska personuppgiftsansvaret. Istället ska överenskommelser om ansvarsförhållandena för personuppgifter upprättas mellan berörda.

Det är angeläget att frågan om personuppgiftsansvar och i vilken ordning ansvaret ska fördelas utreds närmare innan systemet tas i drift och personuppgiftsbehandling påbörjas. Naturvårdsverket har såväl i denna skrivelse som i fråga om det tidigare remitterade förslaget om införandet av FMR föreslagit att frågor om personuppgiftsansvar ska regleras genom avtal. Förvaltningen ställer sig generellt tveksam till en sådan lösning eftersom det är fråga om system som tillsynsmyndigheten enligt författning kommer att vara skyldig att använda men kommer ha begränsade eller inga möjligheter att reglera hur personuppgifterna hanteras. Därför anser förvaltningen att det måste utredas om det är möjligt att åstadkomma en ansvarsfördelning utan att avtal behöver ingås.

Offentlighet och sekretess

Tillsynsplattformen

Enligt avsnitt 5.3.4 (s. 36) kommer de handlingar som läggs upp på det egna bransch- och sakområdet på tillsynsplattformen utgöra allmänna handlingar hos respektive tillsynsvägledd myndighet. Om det krävs inloggning för att få åtkomst till uppgifterna, kommer uppgifterna, enligt myndigheterna, även att bli allmänna handlingar hos de tillsynsmyndigheter som har åtkomst till dem, vilket förvaltningen anser är olyckligt. Denna fråga behöver utredas närmare. Det är inte lämpligt att de handlingar som tillsynsvägledd myndigheter lägger upp på tillsynsplattformen även blir allmänna handlingar hos varje enskild tillsynsmyndighet. Handlingarna kommer då kunna begäras ut hos varje tillsynsmyndighet. Det riskerar att medföra en betydande

administrativ börda för tillsynsmyndigheterna. Förvaltningen anser att de tillsynsvägledningsansvariga myndigheterna ensamma ska ansvara enligt offentlighetsprincipen för det material som myndigheten lägger upp på webbplatsen.

Säkerhetsskydd

Enligt avsnitt 5.4.6 är det respektive tillsynsvägledande myndighet, inte Naturvårdsverket i egenskap av teknikhållande organisation, som tar emot rapporter och information inom ramen för den digitala lösningen för uppföljning och utvärdering. Uppgifterna kommer att lagras centralt i systemet. Uppgifterna blir allmänna handlingar hos respektive tillsynsvägledande myndighet.

I fråga om förslaget på digital lösning för uppföljning och utvärdering framgår i avsnitt 5.4.1 bl.a. att säkerhetsskyddsklassificerade uppgifter inte ska lämnas till eller hanteras på tillsynsplattformen. Om säkerhetsskyddsbedömningen av den totala informationsmängden på tillsynsplattformen skulle landa i att den bedöms som säkerhetsskyddsklassificerad skulle lösningen inte kunna realiseras.

Förvaltningen vill framhålla att i sig harmlösa uppgifter kan vara skyddsvärda på aggregerad nivå. Förvaltningen noterar att Försvarsmakten i fråga om det föreslagna miljörapporteringssystemet FMR, som också nyligen remitterats¹, har framfört invändningar mot att ge in andra uppgifter än säkerhetsskyddsklassificerade på den grunden.

Det är viktigt att det nu föreslagna systemet, som kommer att lagra data rörande i princip all industriell verksamhet i Sverige, utvecklas med beaktande av det ändrade säkerhetsläget och offentlighets- och sekretesslagstiftningen. Förvaltningen vill framhålla att det inte är tillräckligt att enbart begränsa vilka uppgifter som ska eller får lämnas in. Ansvar för den samlade mängden data i systemet måste bäras av den myndighet som äger den och kan inte skjutas över på de enskilda tillsynsmyndigheter som lämnat in den.

I det fortsatta arbetet behöver det göras en genomgripande analys av om den data som kommer lagras i systemet på aggregerad nivå kan utgöra en säkerhetsrisk. En sådan utredning och analys behöver ingå i underlaget för beslut om genomförande av förslaget. Det behöver också klargöras vilken myndighet som ansvarar för den samlade datan i systemet – respektive tillsynsvägledande myndighet eller Naturvårdsverket.

Tillsynsvägledning

I avsnitt 5.2.1 anges att den ansvariga myndigheten ska ha det övergripande ansvaret att leda och samordna digitalisering av tillsynsvägledning. Rollen innebär en samordnande roll för att upprätta formaliserade samverkansöverenskommelser mellan myndigheter, och verka för alla myndigheters bidrag och delaktighet i arbetet mot en mer samordnad, effektiv och digitaliserad tillsynsvägledning. Det innebär bland annat att identifiera behov och krav, fastställa semantik och att tillhandahålla teknik som tillgodoser dessa.

Förvaltningen ställer sig principiellt positiv till samordning av tillsynsvägledningar. Det framgår inte närmare av skrivelsen vad de ovan nämnda samverkansöverenskommelserna ska avse och vilka myndigheter som avses ingå överenskommelserna, d.v.s. om det handlar om enbart tillsynsvägledande myndigheter eller om tanken är att även tillsynsmyndigheter och övriga myndigheter ska ingå avtal. Det är därför svårt att avgöra i vilken utsträckning det kan komma att påverka nämndens verksamhet.

Förslaget innebär att befintliga vägledningar samlas på en och samma plattform. Det är i sig bra men medför inte någon samordning av sakfrågorna, som är det som förefaller vara den största utmaningen för tillsynsmyndigheterna. För att uppnå det skulle vägledningarna behöva ensas innehållsmässigt, vilket vore en mycket stor utmaning, både praktiskt, rättsligt och ekonomiskt.

Den föreslagna plattformen ska innehålla övergripande vägledning med FAQ, nyheter och forum. Förvaltningens erfarenhet är att generella vägledningar sällan ger det stöd som behövs för att tillsynsmyndigheten ska kunna fatta välunderbyggda beslut i det enskilda fallet. Ett enkelt ställningstagande från en tillsynsvägledande myndighet är inte rättsligt bindande och därför ofta inte tillräckligt som vägledning. Det behöver även finnas tillgång till ett välunderbyggt resonemang, som gör det möjligt för tillsynsmyndigheten att värdera om den tillsynsvägledande myndighetens ställningstagande är relevant för den situation som tillsynsmyndigheten handlägger. I det fortsatta arbetet bör övervägas om det via plattformen kan ges tillgång till även sådana fördjupningar, t.ex. via länkar eller andra hänvisningar.

Förvaltningen har haft svårt att utläsa i vilken utsträckning en ny plattform påverkar tillsynsmyndigheternas nuvarande möjlighet att söka vägledning direkt från tillsynsvägledande myndighet, men vill framhålla att det är mycket viktigt att den möjligheten kvarstår.

Som förvaltningen förstår det är en av målsättningarna med diskussionsforum på den myndighetsgemensamma webbplatsen att

skapa möjlighet till dialog och erfarenhetsutbyte och därigenom minska behovet av individuell rådgivning. Det blir då viktigt att ett sådant forum också modereras av den tillsynsvägledande myndigheten, för att undvika att oriktiga tolkningar av rättsläget eller olämplig ärendehantering förs fram och sedan får spridning i en vidare krets.

Övriga tillsyns- och kontrollfrågor

Semantik och språkbruk

På flera ställen i skrivelsen anges att det är viktigt att tillsynsvägledande myndigheter och tillsynsmyndigheter enas om ett gemensamt språkbruk/semantik för att systemet ska fungera och ska träffa överenskommelser om detta (se t.ex. avsnitt 5.2.3-4)

Förvaltningen vill framhålla att det inom de olika rättsområden som avses mötas inom det föreslagna systemet kan finnas snarlika begrepp som har olika legaldefinitioner i de olika lagstiftningarna. Dessa definitioner kan i en del fall vara snarlika, men ändå innehålla väsentliga skillnader och inte vara helt synonyma. Detta är vanligt inte minst i gränssnittet mellan EU-rätt och svensk rätt. Det är viktigt att detta beaktas, eftersom det finns risk för att ett förenklat språkbruk kan medföra felaktiga tolkningar av rättsläget. Tillsynsvägledningen riskerar då att bli missvisande.

Tillsyn och kontroll

I avsnitt 6.2 (s. 50) anges att det avseende kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 och förordning (EU) 2019/1020 inte står uttryckligen i 26 kap. 31 § miljöbalken att det som anges i 1 a § samma kapitel ska gälla även vid sådan kontroll enligt EU-förordningarna. Myndigheterna anser att det får antas att avsikten är att 1 a § ska omfatta även kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 och förordning (EU) 2019/1020. Om det inte har varit avsikten så bör 26 kap. 31 § miljöbalken kompletteras med en referens till 1 a §.

Förvaltningen har förvisso inget att erinra mot en sådan komplettering, men vill framhålla att begreppen kontroll och tillsyn inte är helt synonyma, se prop. 2019/20:137, s. 46 f. Förvaltningens erfarenhet är att de avgränsningar som finns mellan tillsyn och kontroll respektive vilket ansvar som åläggs olika myndigheter i de flesta fall är avsiktliga, även då det synbarligen är fråga om en miss av lagstiftaren.

Inom ramen för det fortsatta lagstiftningsarbetet bör det därför undersökas vad som ligger bakom den nuvarande utformningen av

1 a § och, om kontroll enligt kontrollförordningen avsiktligt utesluts, om skälen för detta fortfarande är relevanta.

Uppgifter för rapportering

I avsnitt 6.4 föreslås att det ska införas en skyldighet att rapportera uppgifter som behövs för rapportering som följer av Sveriges medlemskap i EU. I avsnitt 6.6 konstateras att det saknas bemyndigande i miljöbalken för att kräva in uppgifter för rapportering till EU avseende kontroll enligt förordning (EU) 2017/625 (kontrollförordningen) och det föreslås därför ett nytt bemyndigande för att hantera detta.

Förvaltningen har principiellt inget att invända mot att det införs sådana bestämmelser, om det finns behov av det. Medlemsstaternas rapporteringsskyldighet är i sig inget nytt. Det förefaller inte ha utretts om sådana bestämmelser idag saknas på grund av förbiseende eller om det finns bakomliggande överväganden som behöver beaktas. Förvaltningen anser att detta behöver klargöras innan det görs någon ändring i lagstiftningen.

Bemyndigande att meddela föreskrift om hur upplysning ska lämnas

I avsnitt 6.6 (s. 56) anges att det bör vara möjligt för regeringen att bemyndiga en myndighet att genom beslut eller föreskrift få avgöra hur upplysningarna ska lämnas. Det föreslås ett tillägg till 26 kap. 32 a § miljöbalken med den innebörden.

Förvaltningen anser att det kan finnas behov av att reglera formerna för hur upplysningarna ska lämnas, men ser inget uppenbart behov av att det ska göras på myndighetsnivå när det är fråga om tvingande regler. Det torde vara tillräckligt för att tillgodose behoven av flexibilitet att regeringens föreskriftsbemyndigande utökas.

Kostnader och genomförande

Kostnaderna för kommunerna för att anpassa sina verksamhetssystem uppskattas till 10-15 miljoner kronor per system. Det framgår dock inte av skrivelsen vad denna uppskattning bygger på. De faktiska kostnaderna kommer vara avhängiga av i hur stor utsträckning varje system behöver anpassas. Detta beror i sin tur på vilka uppgifter som kommer begäras in från tillsynsmyndigheterna och hur dessa ska exporteras. Inte heller detta framgår av skrivelsen. Det är därför mycket svårt att uppskatta vilka kostnader som faktiskt kommer belasta kommunerna. Blir kostnaderna för kommunerna höga bör staten skjuta till medel för att genomförandet ska kunna ske inom rimlig tid.

I skrivelsen föreslås en mycket snäv tidsram vad gäller genomförandet av förslagen. Även om det är viktigt att genomförandet sker i närtid, får det inte ske på bekostnad av kvaliteten. För att säkerställa att lösningen är användarvänlig och effektiv är det viktigt att först testa systemet med målgrupperna. Detta innebär att lösningen bör testas löpande av tillsynsmyndigheter, tillsynsvägledande myndigheter och andra berörda parter innan den implementeras.

Det är önskvärt att de som levererar verksamhetssystem till tillsynsmyndigheterna involveras i utvecklingen av lösningen. Leverantörerna har viktig kunskap om systemens funktionalitet och kan bidra till att säkerställa att lösningen är praktisk och effektiv. Då dessa inte är fler än en handfull föreslår förvaltningen att en dialog med leverantörer etableras tidigt i processen. För att leverantörernas medverkan ska tas tillvara fullt ut behöver följande beaktas:

- Att leverantörer får del av kravspecifikationer tidigt i processen
- Att leverantörer får möjlighet att påverka utformningen av lösningen
- Att leverantörer får vara del av test- och utvecklingsprocessen

Sammanfattningsvis anser förvaltningen att förslaget till digitala lösningar för tillsynsvägledning och uppföljning är en viktig del av en bredare digitaliseringsstrategi. Förvaltningen välkomnar förslaget, men anser att det är viktigt att ta hänsyn till de ovan nämnda aspekterna för att säkerställa att lösningen är effektiv, användarvänlig och rättssäker. Genom att involvera berörda parter i processen och ta hänsyn till behov och begränsningar kommer lösningen att kunna leverera de förväntade fördelarna.

Anna Hadenius
Förvaltningschef

Monika Gerdhem
Avdelningschef

Bilaga

1. Naturvårdsverkets skrivelse *Förslag på digitala lösningar för tillsynsvägledning. Redovisning av regeringsuppdrag*, 2025-06-19, ärendenummer NV-00410-24